

V tej hiši so skoraj same prodajalnice in to ne le v spodnjih, temveč tudi v srednjih prostorih. Le v najvišjih poslopijih imajo prostozidarji prostore za svoje shode. Na strehi tega velikanskega poslopja je jako lep vrt.

Poleg teh je pa še več družih podobnih hiš. Mi Evropejci se pač čudimo, da hočejo ljudje stanovati v tacih visočinah, ali v Čikagu pa taka hiša še ni dodelana, že je oddana do vrhnjega poslopja.

Pri tleh so navadno v tacih hišah kurjališča, ker se grejejo le s parom in tudi par goni priprave za vzdigovanje in spuščanje ljudij iz jednega nadstropja v drugega. V ta namen so napravljeni raznovrstni stroji.

Posebno je pa omeniti, da se v Čikagu redkokedaj podere kaka hiša, dočim v Novem Yorku ni nič novega. Hiše, posebno visoke, so jako solidno zidane. Na videz so zidane z granitom in opeko, ali ta zidava le pokriva železo in jeklo, ki vso zgradbo nosi. Hiše so namreč narejene iz jeklenih ploč, katere nosijo vso težo. To gradivo se pa tudi jako skrbno izbira.

Čuditi se je pač, da tako visoke hiše se ne pogreznejo v tla, ki so v Čikagu mehka. Kaka dva metra na debelo je pesek, potem pa mehka ilovica. Za prva večja poslopja se je naredil temelj s tem, da so se koli zabili v zemljo. Na take kole je zidano veliko poštno poslopje. Stavbeni mojstri so se ga vendar kmalu prepričali, da tak temelj ni zanesljiv. Poštno poslopje se ponižuje in to še ne enakomerno.

Zato so začeli temelj delati iz železnih šin in cementa. Železne šine se nalože po čez in dobro zvežejo, mej njimi pa se prostor izpolni s cementom. Te podlage so širje nego hiše in se njih velikost ravna po tem, kolikor teže pride na nje. Vzlic temu se pa hiše ponižujejo, toda enakomerno, jedna bolj jedna manj. Tudi pri tem se je opazila marsikaka zanimiva prikazen. Tukaj so se vzdignile nekoliko sosedne hiše, ako se je kaka hiša malo ponižala, v drugih krajih se pa s kako veliko novo hišo še sosedne hiše ponižajo. Navadno pa to ponižanje ne presega 5 aentimetrov. (Dalje sledi.)

Obrtnijske raznoterosti.

Kako se okna trdno zapro. Namažejo se okviri oken na mestih, kjer se okno zapre z limom, potem se pa polože na to 2 centimetra široki in precej debeli dolgi odrezki vate in se okna zapro s tem, da se lahko tolče s kladivom, dokler se okenski zapahi ne zapro. Čez nekaj ur se vata dobro drži in se odreže, kolikor je čez moli. Na ta način se okna trdno zapro in stvar je po ceni.

Kopirna tinta. 1 del galuna, 2 dela modre galice in 4 deli izvlečka iz kampaškega lesa se kuha v 48 delih vode, dokler se popolnoma raztopi. Potem se precedi tekočina skozi gosto platno ali cedilni papir. Tekočina je dobra tinta. Dene se v steklenice in dobro zapre, da se ne zgosti ali pa splesni. Ko se rabi, se odpre. Pisano s to tinto je s prva malo blede, ali kmalu postane jako črno.

Dobro gasilno sredstvo je nasičena galunova raztop-

ljina. Ta raztopljina se shrani v slabih tenkih steklenicah. Kadar se prikaže ogenj, vrže se taka steklenica v ogenj. Voda se hitro izhlapi, galun se pa tako prime goreče stvari, da ne more kislik do nje in torej goreti ne more.

Pravila za krmljenje konj.

Skušeni kmetovalec priporoča sledeča pravila o krmljenju konj.

1. Dobro krmi žrebe v prvem letu. Žrebe v prvem letu toliko zraste, kakor pozneje vsa leta. Če se ne daje žrebetu dosti dobre krme, se dosti ne razvije. Kar se pa zamudi prvo leto, se pozneje nikoli več ne popravi.

2. Krmi večkrat in redno, da konj ložje redno prebavlja. Konjski želodec je razmeroma majhen; želodec srednjega konja ni dosti večji od želodca velikega psa. Posebno žrebetom naj se večkrat poklada.

3. Konjem ne pokladaj bolje le kadar hudo delajo, temveč tudi nekaj časa pred in po takem delu.

4. Ne krmimo baš pred hudim ali hitrim delom. Konj dela s krmo, katero je pojedel prejšnji dan, ne pa s krmo, ki jo tisti dan poje. Zjutranja krma gre največ v gnoj, večerna pa v ude in mišice konjske, zato dajaj konju najboljšo krmo zvečer po delu. V mirni noči se močna krma dovolj prebavi. Krme pa konj ne prebavi dobro, če se rabi precej, ko se je najedel za težko ali naglo delo.

5. Čim hitreje delo se od konja zahteva, tem tečnejša mora biti krma.

6. G'avna krma žlahtnim konjem za ježo in za kočije mora biti oves.

7. Za počasneje konje je tudi dobra krma, ki ni tako tečna; kakor korenje, razni tovarniški odpadki.

8. Za vse konje je jako dobra krma bob, slad in pa posušene pivske tropine. S turšico je le zaradi tega dobro krmiti konje, ker ni baš draga. Tudi pri žlahtnih konjih se del ovsa more nadomestiti s kako cenejšo krmo.

9. Zelena krma in voda naj se daje konjem vselej poprej kakor oves ali kaka druga podobna tečnejša krma. Če konj pije preveč vode po tem, ko se je najedel ovsa, voda odnese mnogo ovsa v tanka čreva, predno se je dobro prebavil v želodci. Ta oves potem konjem nič ne koristi.

10. Za konje, ki imajo dobre zobe, ni treba posebno pripravljati krme in je taka priprava celo škodljiva. Posebno se mora odsvetovati mokro krmljenje, mešanje, parjenje, kuhanje ali pa drobljenje ovsa.